

Forandringer i Loven af 23de Januar 1862. Der er nemlig givet enhver Landbosforening, der yder et Bidrag af 100 Rd., en umiddelbar Indflydelse paa Bedømmelsen af Hestene, hvorefter Foreningerne, naar dette Endringsforslag vedtages, kun vilde faae Lov til at vælge Valgmænd, der atter skulle vælge en Bedømmelsescomité. Dette er altsaa Grunden, hvorfor jeg ikke kan tiltræde Endringsforslaget under Nr. 13, og jeg vilde henstille til det ærede Fleertal, om det ikke muligvis, naar vi have hørt den høitærede Indenrigsministers Udtalelser, maatte finde Anledning til at tage dette Endringsforslag tilbage. — Da jeg har faaet Ordet, vil jeg dog gjøre en Bemærkning i Anledning af, at der, saafremt Lovforslaget bliver vedtaget, ved sammes § 7 vil være givet en Bevilling paa 15,000 Rd. til Bygningsforetagender paa Trollesminde. Jeg skal nemlig dertil knytte det Hus, at Byggesforetagenderne der maae foretages paa en mere hensigtsmæssig Maade, end det er skeet. Iaar Udvalget var nemlig paa Trollesminde og paa Stutteriet for at tage de der tiufne Foranstaltninger i Diesbyn, og jeg troer, at hele Udvalget faldt i Forundring over to Ting. Det ene var, at Staten byggede i October Maaned og endnu ikke havde Bygningen under Tag paa den Tid, og det Andet var, at Staten endnu paa sine Domænegaaarde bygger Bindingsværksbygninger, medens alle eller næsten alle de der have nogenlunde Raad til det, nu bygge Grundmuur. Der vil vistnok som Grund for denne Opsærelse af Bindingsværksbygninger blive anført, at der staaer en gammel Bindingsværkslade, og at der til begge Endes af den er gjort en Førlængelse af Nybygning. Jeg troer imidlertid, at naar en privat Mand vilde forlænge en saadan gammel Bindingsværksbygning, vilde han bygge Tilbygningen af Grundmuur, og naar Bindingsværket i den gamle Bygning engang i Tiden var opraadnet, vilde han sætte Muur i dets Sted. Staten gaær derimod en anden Vej; den siger: Nei, den Bygning, der staaer, er slet og daarlig, og som Følge deraf skulle vi ogsaa gjøre det Nye, vi bygge, omtrent ligesaa slet. Jeg vil ikke tale om, at det jo er mere brand-

farligt at have Bindingsværksbygninger end Grundmuur. — Endelig skal jeg tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa en Mand, der, naar Stutteriet nedlægges, — hvad der jo ikke kan være Tvivl om nu vil skee — vil have tjent Staten paa Stutteriet i 35 Aar, uden at han dog endnu er bleven pensionsberettiget. Denne Mand er Berider Lørup. Han har med Trofast og Nidkjærlighed røgtet dette Hverv, og jeg tør sige, at han i en lang Periode, navnlig under den forrige Stutmester, egentlig var den, der bestyrede hele Stutteriet, og jeg troer, at man har denne Mand at takke for, at Stutteriet ikke aldeles er gaaet tilgrunde. Jeg vil derfor henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa denne Mand, der nu ved Nedlæggelsen kommer til paa sine gamle Dage at indtage en høist sørgelig Stilling; det gaær jo saa ofte saa, at naar der er en dygtig Personlighed, der staaer i Spidsen for en saadan Institution, falder der en temmelig stærk Skygge paa de Underordnede, og det er for at sprede lidt Lys paa denne Mand, at jeg saaledes har tilladt mig at fremdrage ham.

Skytte: Jeg troer rigtignok, at jeg for min Part gjerne kunde have undladt at forlange Ordet i denne Sag, i Særdeleshed da Sagen jo ikke er ganske ny. Forslag til en ny Ordning har jo nemlig foreligget allerede flere Aar tilbage i Tiden. I 1865 blev et Lovforslag fremlagt i Folkethinget om Stutteriets Nedlæggelse og vedtaget af Rigsdagen, og det manglede kun allerhøieste Sanction for at blive til Lov. Tiden gif saaledes hen indtil 1867, da der under 3die Mai udkom en Lov i lignende Retning. Denne Lovs § 3 bestemmer jo, hvorledes der skulde forholdes med Stamstutteriet, indtil den Tid var omme, da der skulde skee en anden Ordning. Nu er jo Tiden kommen, da denne anden Ordning skal finde Sted, og vi have da fundet det meest hensigtsmæssigt, at Stutteriet bliver realiseret ligesom saa mange andre Domæneeiendomme. Det er jo vistnok bekjendt for de fleste af det ærede Things Medlemmer, at om ikke den hele Befolkning, saa dog den